

AVANTPROJECTE DE LLEI DE QUALITAT ODORÍFERA

Exposició de motius

La ciutadania, en el marc d'una societat participativa i en un àmbit de progressiva conscienciació ambiental, demana la intervenció de les administracions públiques en la regulació de les olors. El Parlament de Catalunya s'ha fet ressò d'aquesta demanda social i ha instat al Govern, mitjançant les Resolucions 1737/VI i 119/VII, a presentar iniciatives per a regular aquesta matèria. En el mateix sentit s'ha pronunciat el Síndic de Greuges.

La Llei, que pretén donar resposta a aquesta inquietud, es dicta en el marc de les competències que l'article 144.1 de l'Estatut d'Autonomia atribueix a la Generalitat de Catalunya, i, a més, es dicta en un moment en el qual no existeix cap altra normativa específica, ni europea ni estatal, sobre qualitat odorífera, la qual cosa fa encara més necessari establir el marc normatiu per tal de garantir-la, tot regulant les mesures necessàries per a prevenir i corregir les molèsties per olors que la menyscabin.

L'olor és una reacció sensorial de determinades cèl·lules situades a la cavitat nasal. La relació entre olor i molèstia percebuda és complexa de definir atès que hi conflueixen factors físics i químics de fàcil determinació, però també d'altres de caràcter subjectiu més difícils d'avaluar, com per exemple el caràcter agradable o desagradable de l'olor (to hedònic), la sensibilitat de cada persona, o l'entorn en què és percebuda.

El fet que la resposta sensorial a una concentració de compostos que poden generar olor pot ser inferior al seu límit de detecció analític comporta que una regulació individual per a cada compost no sigui eficient per abordar els episodis d'olors, i, per tant, calgui recórrer a altres eines com és la regulació de les unitats d'olor.

Les substàncies, fonts i causes que poden afectar a la qualitat odorífera són molt diverses i inclouen des d'activitats productives fins a infraestructures. Atesa aquesta disparitat, no és possible definir un únic sistema d'intervenció administrativa ni competencial.

Les olors constitueixen un factor de contaminació atmosfèrica, regulada a la Llei estatal 34/2007, de 15 de novembre, de qualitat de l'aire i protecció de l'atmosfera, de caràcter bàsic, i a la Llei 22/1983, de 21 de novembre, de protecció de l'ambient atmosfèric. Tanmateix, fins ara no existia cap norma que regulés i garantís amb precisió i especificitat la qualitat odorífera, tot i la seva indubtable transcendència per als drets a la intimitat i a la inviolabilitat del domicili, per a la dignitat de les persones i el lliure desenvolupament de la seva personalitat, per a la qualitat de vida i el benestar i per un medi adequat en el marc d'un desenvolupament sostenible. En aquest sentit, el Tribunal Europeu de Drets Humans i la jurisprudència contenciosa administrativa han declarat en determinats supòsits que les molèsties per olors poden arribar a afectar el dret a la intimitat domiciliària de les persones.

Atès que les olors són un factor considerat també en el sistema establert per la legislació de prevenció i control ambiental d'activitats, la intervenció administrativa, en el cas d'activitats incloses al seu àmbit d'aplicació, s'ha de dur a terme en el marc d'aquesta

normativa. Tanmateix, la Llei va més enllà i regula també el règim aplicable a les infraestructures no contemplades per la normativa esmentada.

La Llei pretén esdevenir la regulació de referència sobre qualitat odorífera, constituint, juntament amb la seva futura normativa de desenvolupament, el marc normatiu complet en la matèria, i projecta la seva regulació tuitiva sobre les zones sensibles a les molèsties per olors, inspirant-se en els principis generals de prevenció i correcció en origen, protecció, proporcionalitat, eficiència social, sostenibilitat, proporcionalitat, col·laboració i conscienciació.

Pel que fa als principis de prevenció i eficiència social, la Llei té la voluntat d'actuar de manera preventiva sobre totes les activitats i infraestructures relacionades al seu annex 1, establint el deure de garantir un ambient de qualitat odorífera i en cas de noves activitats de disposar de protocols de treball que garanteixin un mínim impacte en el seu funcionament normal.

En cas d'infraestructures incloses en l'àmbit d'aplicació de la Llei, d'acord amb aquest principi de prevenció, serà en el tràmit d'obtenció dels permisos ambientals corresponents on l'administració valorarà la seva potencial incidència olfactiva sobre zones sensibles i determinarà, en el permís ambiental corresponent, les mesures per evitar que les activitats esmentades causin contaminació o impacte odorífer. En aquests casos, correspon a l'òrgan competent per a l'aprovació definitiva del projecte sol·licitar informe previ, preceptiu i vinculant, a l'òrgan competent en matèria de qualitat ambiental de la Generalitat sobre les mesures de prevenció i control en matèria odorífera.

Especialment, i pel que fa a l'actuació dels principis generals abans esmentats juntament amb el principi de proporcionalitat, cal destacar la possibilitat d'acordar, prèvia ponderació dels interessos i béns jurídics implicats, la suspensió del deure de garantir un ambient de qualitat odorífera per a les activitats i infraestructures en cas que les millors tècniques disponibles no permetin evitar les molèsties per olors, així com la possibilitat d'atorgar una exempció temporal en cas que aquestes activitats i infraestructures no puguin assumir l'aplicació de la Llei. Aquestes previsions permeten dotar a tota la regulació legal de la necessària flexibilitat i de la imprescindible capacitat d'adaptació a les necessitats reals del país, de la seva activitat econòmica i de la seva ciutadania.

Quant al règim sancionador, a més de respectar estrictament els principis generals d'obligada observança en aquesta matèria, també s'inspira en els principis esmentats de prevenció i correcció en origen, protecció, eficiència social, col·laboració i conscienciació, i, en aquest sentit, cal destacar la consideració, com atenuant molt qualificada, de l'acreditació per l'infractor de la completa esmena de la infracció abans de recaure la resolució que posi fi al procediment sancionador, o la previsió de mesures de correcció i indemnització.

La Llei fixa determinats valors límit d'immissió d'olor per a algunes activitats incloses en el seu àmbit d'aplicació caracteritzades per una especial incidència en aquesta matèria, sens perjudici de la possibilitat que també se'n determinin reglamentàriament, d'acord amb els criteris que la Llei estableix, per a altres activitats o infraestructures també incloses en el seu àmbit d'aplicació i recull com a instruments fonamentals per assolir la qualitat odorífera l'ús de les millors tècniques disponibles i l'aplicació de plans de bones pràctiques en matèria odorífera.

Pel que fa a l'estructura de la Llei, la part dispositiva es divideix en sis capítols, que integren un total de 30 articles.

El capítol 1, dedicat a les disposicions generals, estableix el seu objecte, finalitats, àmbit d'aplicació, els principis generals i les definicions necessàries per aconseguir un grau de precisió i seguretat jurídica que garanteixi la correcta aplicació de la norma.

El capítol 2, dedicat a les competències generals, determina les competències que en aquesta matèria ostenten el departament de la Generalitat competent en matèria de medi ambient, els ajuntaments i l'administració titular de la infraestructura.

El capítol 3, dedicat als drets i deures, proclama el dret de tota persona a gaudir d'un ambient de qualitat odorífera en els termes de la Llei i les seves normes de desenvolupament, determina els deures necessàries per aconseguir la seva plena efectivitat, la difusió d'informació i la projecció d'aquesta matèria sobre la planificació i programació.

El capítol 4, dedicat a la intervenció administrativa, regula la incidència d'aquesta matèria en la tramitació dels permisos ambientals de les activitats, la necessitat d'informe de l'òrgan competent en matèria de qualitat ambiental de la Generalitat abans de l'aprovació definitiva dels projectes d'infraestructures i el règim de suspensió del deure de garantir un ambient de qualitat odorífera per raons tècniques abans esmentat.

El capítol 5 és dedicat a la inspecció, requeriments i multes coercitives.

Finalment, el capítol 6, dedicat al règim sancionador, tipifica les infraccions, regula el règim de responsabilitat i les mesures cautelars, estableix les sancions i altres conseqüències i determina la distribució de competències en matèria sancionadora.

Pel que fa a la part final, consta de dues disposicions transitòries, que preveuen el règim d'exempció temporal per a les activitats i infraestructures existents, i quatre disposicions finals, que contenen les habilitacions per a l'adaptació dels annexos, per al desplegament de la Llei i la determinació de la seva entrada en vigor.

La Llei també inclou dos annexos: l'annex 1 que determina les activitats incloses en el seu àmbit d'aplicació, classifica aquestes activitats i les infraestructures en tres grups (A, B i C) i que estableix el llistat corresponent d'acord amb la legislació de prevenció i control ambiental de les activitats; i l'annex 2 que determina els valors límit d'immissió d'olor per a determinades activitats i la metodologia a seguir per a la determinació dels valors d'immissió d'olor.

Capítol 1

Disposicions generals

Article 1. Objecte

L'objecte de la Llei és regular les mesures necessàries per a prevenir i corregir les molèsties per olors generades per determinades activitats i infraestructures en zones sensibles.

Article 2. Finalitats

Les finalitats de la Llei són:

- a) Assolir un alt nivell de protecció i un ambient de qualitat en matèria odorífera en zones sensibles, mitjançant la prevenció i la reducció en origen de les emissions de compostos susceptibles de generar olors.
- b) Garantir els drets de les persones, la seva dignitat i el lliure desenvolupament de la seva personalitat, la seva qualitat de vida i benestar i un medi ambient adequat en el marc d'un desenvolupament sostenible.

Article 3. Àmbit d'aplicació

3.1. Resten sotmeses a la Llei les activitats i infraestructures amb potencial incidència olfactiva en zones sensibles relacionades a l'annex 1.

3.2. S'exclou de l'àmbit d'aplicació de la llei les molèsties per olors generades per activitats domèstiques o veïnals.

Article 4. Principis generals

Els principis generals que inspiren la Llei són els de prevenció i correcció en origen, protecció, proporcionalitat, eficiència social, sostenibilitat, col·laboració i conscienciació.

Article 5. Definicions

Als efectes de la Llei, s'entén per:

a) Activitat: explotació que es realitza en un determinat centre o establiment ramader, industrial, miner, comercial, de serveis o d'altres, integrada per una o més instal·lacions, sotmesa al règim d'intervenció administrativa establert a la legislació de prevenció i control ambiental de les activitats i, per la seva potencial incidència olfactiva en zones sensibles, inclosa en l'annex 1.

b) Activitat existent: activitat que, a l'entrada en vigor de la Llei, disposi dels permisos ambientals corresponents d'acord amb la legislació sobre prevenció i control ambiental de les activitats, o els hagi sol·licitat.

c) Infraestructura: conjunt d'elements adscrits a la prestació d'un servei públic, l'explotació dels quals, tot i no constituir una activitat sotmesa al règim d'intervenció administrativa establert a la legislació sobre prevenció i control ambiental de les activitats, està inclosa a l'annex 1 per la seva potencial incidència olfactiva en zones sensibles. Comprèn, en qualsevol cas, el conjunt d'elements que formen part dels sistemes de sanejament d'aigües.

d) Infraestructura existent: infraestructura que, a l'entrada en vigor de la Llei, es trobi executada o en fase d'execució.

e) Activitat o infraestructura nova: aquella que no pugui ser qualificada com a existent.

f) Centre o establiment: conjunt d'edificacions, instal·lacions i espais que constitueixen una unitat física diferenciada i en el qual s'exerceixen una o més activitats per part d'una mateixa persona o empresa titular.

g) Titular: persona física o jurídica que exerceix o posseeix una o varies activitats en un mateix centre o establiment, o que posseeix una infraestructura, o bé que, per delegació, ostenta un poder econòmic determinant sobre l'explotació tècnica de l'activitat o activitats o de la infraestructura.

h) Administració titular de la infraestructura: administració que ostenta les competències determinants sobre el funcionament i explotació d'una infraestructura.

i) Zona sensible: àmbit domiciliari de les zones de sòl urbà destinades a ús residencial.

j) Millors tècniques disponibles: la fase més eficaç i avançada de desenvolupament de les activitats i de llurs modalitats d'explotació, la qual demostrï la capacitat pràctica de determinades tècniques per constituir, en principi, la base dels valors límit d'immissió d'olor destinats a evitar, i, si això no fos possible, reduir, les immissions d'olor i llurs efectes.

També s'entén per:

Tècniques: la tecnologia utilitzada juntament amb la forma en què la instal·lació estigui dissenyada, construïda, mantinguda, explotada i paralitzada.

Tècniques disponibles: les tècniques desenvolupades a una escala que en permeti l'aplicació en el context del sector industrial corresponent en condicions econòmicament i tècnicament viables, prenent en consideració els costos i els beneficis, tant si les tècniques s'utilitzen o es produeixen en l'estat membre corresponent com si no, sempre que el titular pugui tenir-hi accés en condicions raonables.

Tècniques millors: les tècniques més eficaces per a assolir un alt nivell general de protecció pel que fa a les olors.

Als efectes de consideració de les millors tècniques disponibles, pel que fa a les olors, es tindrà en consideració els documents i les guies sectorials específiques que determini el Departament competent en matèria de medi ambient, prèvia consulta amb els Departaments afectats per raó de la matèria, que difondrà la informació necessària.

k) Unitat d'olor europea (uo_E): quantitat de substàncies odoríferes que, quan s'evaporen en 1 metre cúbic d'un gas neutre en condicions normals, originen una resposta fisiològica d'un panel equivalent a la que origina una Massa d'Olor de Referència Europea (MORE) evaporada en un metre cúbic d'un gas neutre en condicions normals.

l) Panel: grup de persones qualificades per a jutjar mostres de gas olorós que utilitza el mètode d'olfactometria dinàmica segons la norma UNE-EN 13725.

m) Condicions normals: per a olfactometria dinàmica, corresponen a una temperatura de 293 K, pressió atmosfèrica normal (101,3 kPa), en base humida.

n) Massa d'Olor de Referència Europea (MORE): valor de referència acceptat per a la unitat d'olor europea, equivalent a 123 µg de n-butanol, que, evaporat en 1 m³ de gas neutre, dóna lloc a una concentració de 0,040 µmol/mol.

o) Valor d'emissió d'olor: quantitat de contaminants olorosos per unitat de volum d'aire, expressats en uo_E/m³, alliberats a l'atmosfera per una activitat o infraestructura, ja sigui de manera contínua o esporàdica.

p) Valor d'immissió d'olor: quantitat de contaminants olorosos per unitat de volum d'aire, expressats en uo_E/m³.

q) Valor límit d'immissió d'olor: valor d'immissió d'olor màxim establert en l'annex 2 per a les activitats que s'hi esmenten, o reglamentàriament per a altres activitats o infraestructures incloses en l'àmbit d'aplicació de la Llei, atenent a la causació d'una molèstia similar tenint en compte la seva concentració, intensitat, persistència, to hedònic i freqüència i, si escau les característiques pròpies de la zona.

r) Contaminació odorífera: valor d'immissió d'olor superior a 15 uo_E/m³ determinat en zona sensible.

s) Impacte odorífer: superació, en zona sensible, dels valors límit d'immissió d'olor, sense arribar a constituir contaminació odorífera.

t) Qualitat odorífera: absència de contaminació odorífera i d'impacte odorífer en zona sensible.

u) Fonts emissores d'olor: qualsevol part o punt concret d'una activitat o infraestructura que generi emissions d'olor.

Capítol 2

Competències generals

Article 6. Departament de la Generalitat competent en matèria de medi ambient

Correspon al Departament de la Generalitat competent en matèria de medi ambient, respecte a les activitats i infraestructures incloses als grups A, B.1 i C de l'annex 1:

1. Valorar la potencial incidència olfactiva en zones sensibles i determinar, en el permís ambiental corresponent, les mesures preventives, correctores o de tots dos tipus, per evitar que les activitats esmentades causin contaminació o impacte odorífer.
2. Emetre, d'acord amb l'article 15, informe preceptiu sobre les mesures preventives, correctores o de tots dos tipus per evitar que les infraestructures causin contaminació o impacte odorífer.
3. Resoldre les sol·licituds de suspensió de l'article 16 i les sol·licituds d'exempció temporal de la disposició transitòria primera.
4. Exercir la inspecció en matèria odorífera.
5. Formular requeriments.
6. Imposar multes coercitives.
7. Exercir la potestat sancionadora.
8. Donar suport als ajuntaments que ho sol·licitin

Article 7. Ajuntaments

7.1. Correspon a l'ajuntament corresponent, respecte les activitats incloses al grup B.2 de l'annex 1, valorar la potencial incidència olfactiva en zones sensibles i determinar, en el permís ambiental corresponent, si escau, les mesures preventives, correctores o de tots dos tipus, per evitar que les activitats esmentades causin contaminació o impacte odorífer. En el supòsit que l'activitat causi contaminació o impacte odorífer sobre més d'un municipi, els ajuntaments interessats poden requerir les mesures de col·laboració i coordinació del departament de la Generalitat competent en matèria de medi ambient.

7.2. També correspon als ajuntaments:

- a) Elaborar i aprovar ordenances reguladores de la qualitat odorífera, en el marc de la Llei i la seva normativa de desenvolupament, sense que aquestes ordenances, en cap cas, puguin afectar les activitats i infraestructures dels grups A, B.1 i C de

l'annex 1 ni modificar els valors límit d'immissió d'olor de les activitats incloses al grup B2.

b) I respecte les activitats incloses al grup B.2 de l'annex 1:

1. Exercir la inspecció en matèria odorífera.
2. Formular requeriments.
3. Imposar multes coercitives.
4. Exercir la potestat sancionadora.

Article 8. Administració titular de la infraestructura

Correspon a l'administració titular de la infraestructura l'adopció de les mesures preventives, correctores o de tots dos tipus, per evitar que la infraestructura causi contaminació o impacte odorífer, especialment les determinades en l'informe emès, d'acord amb l'article 15, pel departament de la Generalitat competent en matèria de medi ambient.

Capítol 3

Drets i deures

Article 9. Drets

1. Tota persona té dret a gaudir d'un ambient de qualitat odorífera, en els termes de la Llei i les seves normes de desenvolupament.
2. S'estableix l'acció popular per a suscitar l'actuació de l'administració pública competent en matèria de qualitat odorífera.

Article 10. Deures generals

1. Les persones que projectin, instal·lin, explotin o mantinguin activitats o infraestructures, i els seus titulars, han de garantir un ambient de qualitat odorífera.
2. Totes les persones han de respectar i abstenir-se de pertorbar el correcte funcionament de les mesures establertes en les activitats o infraestructures per tal d'evitar la contaminació o impacte odorífer.

Article 11. Deures específics

1. El o la titular d'una nova activitat o infraestructura que, atesa la seva proximitat respecte a zones sensibles, pugui generar contaminació o impacte odorífer en zones sensibles ha d'elaborar i aplicar un pla de bones pràctiques en matèria odorífera. Aquest pla ha de preveure, com a mínim:

- a) Els protocols de treball necessaris per tal de reduir les possibles causes de generació d'olors en la manipulació, emmagatzematge, transvasament, obertura de dipòsits i qualsevol altra pràctica (exceptuant les aplicacions agrícoles) que pugui comportar l'alliberament de substàncies odoríferes a l'atmosfera.
- b) La realització de les operacions amb potencial incidència olfactiva en zones sensibles, sempre que sigui tècnicament viable, en aquelles condicions meteorològiques que afavoreixin la dispersió de les emissions.

2. Les persones que projectin o instal·lin noves activitats o infraestructures que atesa la seva proximitat respecte a zones sensibles, puguin generar contaminació o impacte odorífer en zones sensibles han de garantir el compliment dels deures següents, d'acord amb les millors tècniques disponibles:

- a) Les emissions de l'activitat que puguin generar impacte odorífer s'han de confinar, o vehicular cap a sistemes de reducció d'aquestes, en la mesura que això sigui tècnica i econòmicament viable considerant les característiques específiques de l'activitat.
- b) S'ha de disposar de conductes d'evacuació que assegurin la mínima incidència olfactiva en zones sensibles, en la mesura que això sigui tècnica i econòmicament viable considerant les característiques específiques de l'activitat.

Article 12. Informació

El Departament competent en matèria de medi ambient ha de difondre informació actualitzada i suficient sobre les millors tècniques disponibles i sobre la metodologia per a la determinació dels valors d'immissió d'olor.

Article 13. Plans i programes

En l'elaboració i, si escau, en l'avaluació ambiental de plans i programes que incideixin en la implantació o explotació d'activitats i infraestructures, s'han de tenir en compte el compliment de les determinacions de la Llei i la seva normativa de desenvolupament.

Capítol 4

Intervenció administrativa

Article 14. Activitats

En el procediment per a l'obtenció dels permisos ambientals requerits per a les noves activitats, s'ha d'aportar, en la sol·licitud i d'acord amb la legislació de prevenció i control ambiental de les activitats, la informació necessària per avaluar-ne la potencial incidència olfactiva en zones sensibles, incloent, en tot cas:

- a) La determinació de les fonts emissores d'olor i de les zones sensibles potencialment afectades.
- b) Els valors d'emissió i d'immissió d'olor, i la metodologia emprada per a la seva determinació d'acord amb l'apartat B de l'annex 2.
- c) Les mesures preventives i correctores previstes per a minimitzar els valors d'immissió d'olor.
- d) El pla de bones pràctiques en matèria odorífera, si escau.

Article 15. Infraestructures

L'òrgan competent per a l'aprovació definitiva del projecte d'una infraestructura ha de demanar, abans de l'esmentada aprovació, informe preceptiu a l'òrgan competent en matèria de qualitat ambiental de la Generalitat sobre les mesures preventives, correctores o de tots dos tipus per evitar que la infraestructura causi contaminació o impacte odorífer. Si aquest informe no s'ha emès en el termini de tres mesos, es considera que és favorable, tret que es sol·liciti la suspensió de l'article següent, cas en el qual regeix el règim per aquest establert.

Article 16. Suspensió del deure de garantir un ambient de qualitat odorífera

1. Els o les titulars d'activitats o infraestructures en les quals les millors tècniques disponibles no permetin evitar la contaminació o impacte odorífers, i que per aquesta raó hagin estat objecte de requeriment o hagin donat lloc a l'inici d'actuacions sancionadores, poden sol·licitar al Departament competent en matèria de medi ambient la suspensió provisional i excepcional del deure establert a l'article 10.1.
2. Els departaments competents en matèria d'agricultura i indústria també poden proposar al Departament competent en matèria de medi ambient la suspensió provisional i excepcional del deure establert a l'article 10.1 per a aquelles activitats amb especial rellevància estratègica per al territori o l'interès general, en les quals les millors tècniques disponibles no permetin evitar la contaminació o impacte odorífers.
3. L'admissió de la sol·licitud suposa la suspensió, si escau, del procediment sancionador incoat, sens perjudici de la possible adopció de la mesura cautelar de l'article 25.2 a), o del seu manteniment si ja ha estat adoptada, fins a l'atorgament de la suspensió, i de les responsabilitats que finalment se'n derivin si la sol·licitud és finalment desestimada.

4. La suspensió només es pot atorgar si s'acredita suficientment que les millors tècniques disponibles no permeten evitar, en el supòsit concret, la contaminació o impacte odorífers, i previ informe dels departaments de la Generalitat afectats per raó de les seves competències i audiència a les administracions i particulars interessats, i s'atorga sempre d'acord amb la ponderació, suficientment raonada, de tots els interessos i béns jurídics implicats.

5. La suspensió es pot sotmetre a les condicions que s'estimin pertinents per tal de minimitzar els seus efectes, i s'atorga per un període ininterromput, o per a concrets lapses de temps, però sempre amb un abast temporalment limitat, mentre els interessos i béns jurídics implicats ho justifiquin i les millors tècniques disponibles no permetin evitar la contaminació o impacte odorífers.

6. Transcorregut un mes des de la presentació de la sol·licitud sense que hagi recaigut resolució expressa, aquesta es pot entendre desestimada.

7. La resolució de suspensió, o la de denegació en els casos d'activitats o infraestructures anteriors a les zones sensibles afectades i en els quals les millors tècniques disponibles no permetin evitar la contaminació o impacte odorífers, poden establir les indemnitzacions i compensacions que procedeixin.

Capítol 5

Inspecció, requeriments i multes coercitives

Article 17. Inspecció

1. L'actuació inspectora s'exerceix, d'ofici o prèvia denúncia, per personal funcionari degudament acreditat al servei de l'administració competent, que, a aquests efectes, té la condició d'autoritat i està facultat per a realitzar tots els actes necessaris per a dur a terme la inspecció.

2. Les entitats o persones inspeccionades resten obligades a prestar la màxima col·laboració en la inspecció. En cas que la impedeixin, retardin, o obstaculitzin, l'administració ha d'adoptar les mesures necessàries per a garantir la seva adequada realització sens perjudici de les responsabilitats disciplinàries que se'n derivin.

3. Els fets constatats en l'acta d'inspecció gaudeixen de valor probatori, sens perjudici de les proves que puguin aportar els interessats, i poden donar lloc a la formulació, per part de l'administració competent, dels requeriments de l'article següent i, si escau, a la incoació d'un procediment sancionador.

Article 18. Requeriments

1. L'administració competent pot formular requeriments, a partir dels fets constatats en l'acta d'inspecció i prèvia audiència als interessats, per a la correcció de deficiències detectades no emparades per la suspensió de l'article 16 o per l'exempció temporal de la disposició transitòria segona, o en cas d'incompliment de les mesures provisionals dels articles 25.2.a, 25.2.c o 25.2.d, o de les mesures correctores de l'article 28.a.

2. Aquests requeriments han de detallar les actuacions concretes que ha de realitzar l'interessat i el termini que disposa per a dur-les a terme, que ha de ser sempre suficient, i han d'advertir-lo de la possibilitat que, en cas d'incompliment, li siguin imposades multes coercitives d'acord amb l'article següent o s'incoï un procediment sancionador per infracció molt greu de l'article 21.d

Article 19. Multes coercitives

En cas d'incompliment dels requeriments de l'article anterior, l'administració competent pot imposar multes coercitives, reiterades per períodes suficients per al seu compliment i en cap cas inferiors a un mes, fins a un màxim de 3, independents i compatibles amb les sancions o mesures provisionals que aquests incompliments puguin suposar, i de quantia proporcionada a la gravetat de l'incompliment i en cap cas superior a 600 euros.

Capítol 6

Règim sancionador

Article 20. Infraccions

1. Constitueixen infraccions administratives les accions i omissions que contravenen la Llei o els reglaments que la despleguin.
2. Atenent a la seva gravetat, les infraccions es classifiquen en molt greus, greus i lleus.

Article 21. Infraccions molt greus

Són infraccions molt greus:

- a) Causar contaminació odorífera, excepte que la conducta estigui emparada per la suspensió de l'article 16 o per l'exempció temporal de la disposició transitòria segona.
- b) Posar en funcionament fonts emissores d'olor precintades, o activitats suspeses o clausurades, o incomplir les mesures cautelars de correcció, seguretat i control de l'article 25.2.a, o les mesures de correcció de l'article 28.a.
- c) En els casos que s'hagi acordat la suspensió de l'article 16 o l'exempció temporal de la disposició transitòria segona, incomplir les seves condicions, o no elaborar o no aplicar el pla de bones pràctiques en matèria odorífera.
- d) En els casos que s'hagi acordat la suspensió de l'article 16 o l'exempció temporal de la disposició transitòria segona i tret que la conducta estigui emparada per aquesta, no confinar o vehicular les emissions d'olor cap a sistemes de reducció d'aquestes o no disposar de conductes d'evacuació que assegurin la mínima incidència olfactiva en zones sensibles.

Article 22. Infraccions greus

Són infraccions greus:

- a) Causar impacte odorífer, excepte que la conducta estigui emparada per la suspensió de l'article 16 o per l'exempció temporal de la disposició transitòria primera.
- b) Aportar als procediments d'intervenció administrativa, per negligència o mera inobservança, dades inexactes o incompletes.
- c) No elaborar o no aplicar el pla de bones pràctiques en matèria odorífera tret que constitueixin infraccions molt greus de l'article 21.c
- d) No confinar o vehicular les emissions d'olor cap a sistemes de reducció d'aquestes o no disposar de conductes d'evacuació que assegurin la mínima incidència olfactiva en zones sensibles, tret que constitueixin infraccions molt greus de l'article 21.d o que la conducta estigui emparada per l'exempció temporal de la disposició transitòria segona.
- e) Complir de manera defectuosa les mesures cautelars de correcció, seguretat i control de l'article 25.2.a, o les mesures de correcció de l'article 28.a.
- f) Aportar als procediments d'intervenció administrativa, intencionadament, dades inexactes o incompletes.
- g) Impedir, retardar o obstaculitzar l'activitat inspectora.
- h) Incomplir un requeriment.

Article 23. Infraccions lleus

Són infraccions lleus:

- a) El retard injustificat en l'aportació de documentació o dades requerides per l'administració, tret que constitueixi infracció greu de l'article 22.g.
- b) Elaborar o aplicar de manera defectuosa el pla de bones pràctiques en matèria odorífera.
- c) Confinar o vehicular les emissions d'olor o disposar de conductes d'evacuació sense aplicar les millors tècniques disponibles excepte que la conducta estigui emparada per l'exempció temporal de la disposició transitòria segona.
- d) Qualsevol altra infracció de la Llei o els reglaments que la desenvolupin.

Article 24. Responsabilitat

1. Són responsables de les infraccions tipificades en els articles anteriors les persones físiques i jurídiques que les cometin, encara que es trobin integrades en associacions temporals d'empreses, agrupacions o comunitats de béns.

2. Quan la infracció sigui imputable a una persona jurídica, aquesta i la persona o persones físiques que hagin format la seva voluntat en la concreta acció o omissió constitutiva de la infracció responen solidàriament de la indemnització de l'article 28.b. i, en cas d'extinció o insolvència de la persona jurídica, les esmentades persones físiques d'acord amb la responsabilitat de cadascuna, de la mesura cautelar de l'article 25.2.b, si escau, i de la multa que finalment s'imposi.

3. Quan una mateixa infracció sigui imputable a diverses persones, totes elles, sens perjudici de la sanció corresponent a la responsabilitat de cadascuna, responen solidàriament de la indemnització de l'article 28.b, sens perjudici de les possibles accions de dret privat entre elles.

Article 25. Mesures cautelars

1. Abans de la incoació del procediment sancionador, l'òrgan competent per resoldre'l, en cas d'urgència, incompliment de requeriment o existència de contaminació o impacte odorífers, pot adoptar, mitjançant acord motivat i prèvia audiència a les persones interessades per un termini màxim de dos dies, les mesures cautelars imprescindibles per evitar el perill o lesió dels béns jurídics protegits.

2. Les mesures de l'apartat anterior han de ser les menys lesives per a la persona presumpta infractora, congruents amb la seva presumpta infracció i proporcionades a la seva gravetat, podent incloure, si escau:

- a) Mesures de correcció, seguretat i control.
- b) La prestació de fiança fins a una quantia equivalent a l'import mínim de la multa que finalment pugui imposar-se.
- c) El precintament de les fonts emissores d'olor.
- d) La suspensió total o parcial de l'activitat.

L'òrgan competent per adoptar les mesures cautelars establertes en l'apartat 1 ha d'informar oportunament de l'adopció d'aquestes mesures als departaments competents afectats per raó de l'activitat sectorial afectada.

3. Les mesures dels apartats anteriors han de ser confirmades, modificades o aixecades en el corresponent acord d'incoació, que s'ha dictar i notificar en els quinze dies següents a la seva adopció.

4. Incoat el procediment sancionador, l'òrgan competent per resoldre'l pot adoptar, en qualsevol moment, a fi d'assegurar l'eficàcia de la resolució final que pugui recaure i mitjançant acord motivat prèvia audiència a les persones interessades per un termini màxim de dos dies, les mesures a què es refereixen els dos primers apartats.

5. Les mesures dels apartats anteriors poden ser alçades o modificades, prèvia audiència als interessats, en virtut de circumstàncies sobrevingudes o que no es van poder tenir en compte en el moment de la seva adopció, s'extingeixen amb l'eficàcia de la resolució que posi fi al procediment sancionador i s'han de descomptar de les sancions de la mateixa naturalesa que, si escau, finalment s'imposin.

Article 26. Sancions

1. Les sancions que poden imposar-se per la comissió de les infraccions previstes en la Llei són les següents:

a) Per infracció lleu, multa de fins a 900 euros.

b) Per infracció greu, multa de 901 fins a 3.000 euros, podent imposar-se també, atenent a les circumstàncies de la persona infractora i del fet i per un termini no superior a sis mesos, el precintament de les fonts emissores d'olor o la suspensió total o parcial de l'activitat, o totes dues sancions no pecuniàries.

c) I per infracció molt greu, multa de 3.001 fins a 90.000 euros, podent imposar-se també, atenent a les circumstàncies de la persona infractora i del fet i per un termini que pot ser superior a sis mesos, una o les dues sancions no pecuniàries de la lletra b) anterior, o bé la clausura definitiva de l'activitat.

2. Quan a conseqüència de la infracció s'obtingui un benefici quantificable, la multa no pot ser en cap cas inferior al doble del benefici obtingut.

3. Les sancions que s'imposin a diferents infractors per una mateixa infracció tenen caràcter independent entre elles.

4. Quan un mateix fet constitueixi dues o més infraccions, o quan una sigui el mitjà necessari per cometre una altra que no sigui la de l'article 22.h, només s'imposa la sanció o sancions corresponents a la infracció de major gravetat. En la resta de casos, als responsables de dues o més infraccions se'ls imposen les sancions corresponents a cadascuna de les diverses infraccions comeses.

5. Quan, pels mateixos fets i fonaments jurídics, l'infractor pugui ser sancionat administrativament d'acord amb aquesta i amb altres lleis, s'ha d'aplicar aquella que, amb caràcter abstracte, prevegi la sanció o sancions, en el seu límit màxim, més greus, atenent al seu impacte econòmic en el supòsit concret.

Article 27. Gradació de les sancions

1. Per a la determinació i aplicació de les sancions de l'article anterior, cal tenir en compte, a més de la deguda proporcionalitat amb la gravetat dels fets, els criteris següents:

- a) L'afectació sobre la qualitat de vida de les persones.
- b) L'alteració social causada per la infracció.
- c) La capacitat econòmica de l'infractor o infractora i la seva conformitat amb la proposta de sanció.
- d) El grau de participació en el fet.
- e) El grau de negligència o, intencionalitat, excepte en les infraccions dels articles 22.f i 22.b.
- f) La reincidència. Existeix reincidència quan la persona infractora ja hagi estat sancionada mitjançant resolució administrativa ferma per la comissió d'una

altra infracció de la mateixa naturalesa en el termini d'un any a comptar des de la notificació d'aquella.

- g) La reiteració. Existeix reiteració quan, en el supòsit de la lletra anterior, es tracti d'infraccions de diferent naturalesa.
- h) La mesura en la que el valor límit d'immissió hagi estat superat, o les diferències entre les dades facilitades i les dades reals.

2. Constitueix una atenuant molt qualificada l'acreditació per l'infractor o infractora, abans de recaure resolució que posi fi al procediment sancionador, del complet cessament de la conducta infractora, excepte en el cas de les infraccions dels articles 22.g i 23.a o en el cas de les infraccions dels articles 22.f i 22.b, l'aportació per la seva part de dades exactes o completes abans de la finalització del procediment d'intervenció administrativa.

Article 28. Correcció i indemnització

La resolució que posi fi al procediment sancionador pot imposar a l'infractor:

- a) L'adopció de les mesures de correcció necessàries. En aquest cas, la resolució ha de detallar les actuacions concretes que ha de realitzar l'interessat i el termini que disposa per a dur-les a terme, que sempre ha de ser suficient.
- b) La indemnització dels danys i perjudicis causats com a conseqüència de la conducta infractora.

Article 29. Competències en matèria sancionadora

- 1. En cas d'activitats incloses als grups A, B.1 i C de l'annex 1:
 - a) Correspon a la persona titular de l'òrgan competent en matèria de qualitat ambiental de la Generalitat incoar el procediment sancionador.
 - b) Correspon a la persona titular departament competent en matèria de medi ambient imposar les sancions per infraccions molt greus, i a la persona titular de l'òrgan competent en matèria de qualitat ambiental, les sancions per infraccions greus i lleus.
- 2. En cas d'activitats incloses al grup B.2 de l'annex 1, correspon al ple municipal imposar les sancions per infraccions molt greus, i a l'alcalde les sancions per infraccions greus i lleus. Aquestes potestats són delegables.
- 3. Quan s'aprecii una pluralitat d'infraccions comeses per un mateix subjecte o des d'una mateixa activitat o infraestructura, o en una mateixa situació, la competència per a sancionar-les correspon a l'òrgan competent respecte de la infracció més greu.

Article 30. Prescripció

1. En cas d'infraccions permanents, el termini de prescripció comença a computar des del moment en què s'elimina la situació il·lícita.
2. En tota la resta, regeix la normativa de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Disposició transitòria primera. Exempció temporal

1. Els o les titulars d'activitats o infraestructures existents que, per raons econòmiques, logístiques o d'un altre tipus, diferents de la prevista a l'article 16, no puguin assumir, a l'entrada en vigor de la Llei, el compliment del deure de l'article 10.1, i que per aquestes raons hagin estat objecte de requeriment o bé hagin donat lloc a l'inici d'actuacions sancionadores, poden sol·licitar, a l'administració competent, una exempció temporal, adjuntant un programa gradual de reducció d'emissions amb la definició de les millores necessàries i el termini per a la seva implantació, no superior a dos anys.
2. L'admissió de la sol·licitud suposa la suspensió, si escau, del procediment sancionador incoat, si escau, sens perjudici de la possible adopció de les mesures cautelars dels articles 25.2 a) o del seu manteniment si ja han estat adoptades, fins a l'atorgament de l'exempció, i sens perjudici de les responsabilitats que finalment se'n derivin si la sol·licitud és finalment desestimada.
3. L'administració competent només pot acordar l'exempció sol·licitada, prèvia audiència als particulars afectats i administracions afectades, i ponderació, suficientment raonada dels interessos i béns jurídics implicats, en cas que s'acrediti suficientment la causa de la impossibilitat d'assumir el compliment dels deures esmentats en l'apartat 1, sens perjudici de les possibles indemnitzacions i compensacions que procedeixin.
4. L'administració competent pot sotmetre l'exempció a les condicions que estimi pertinents per tal de minimitzar els seus efectes.
5. Transcorreguts tres mesos des de la presentació de la sol·licitud sense resolució expressa, aquesta es pot entendre desestimada.

Disposició transitòria segona. Ordenances municipals

Els ajuntaments que, a l'entrada en vigor de la Llei, disposin d'ordenances municipals en matèria de qualitat odorífera, les han d'adaptar a les disposicions de la Llei en el termini de dos anys a partir de la seva entrada en vigor.

Disposicions finals

Primera. Modificació de la Llei 22/1983, de 21 de novembre

Es modifica l'article 1, apartat 2 de la Llei 22/1983, de 21 de novembre de protecció de l'ambient atmosfèric que passa a tenir la redacció següent:

“Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per contaminació atmosfèrica la presència en l'aire de substàncies o formes d'energia que impliquen risc, dany immediat o diferit o molèstia per a les persones i per als béns de qualsevol naturalesa, exclosa la contaminació per olors que és objecte de regulació exclusivament per la seva normativa específica”

Segona. Adaptació dels annexos

Es faculta al Govern perquè adapti els annexos als requeriments exigits per eventuais modificacions de la legislació de prevenció i control ambiental de les activitats o pels avançaments de la tècnica o l'aparició de noves activitats o infraestructures.

Tercera. Habilitació normativa

Es faculta al Govern perquè dicti les disposicions necessàries per a desenvolupar la Llei, i al titular del departament competent en matèria de medi ambient perquè dicti les disposicions reglamentàries a què es refereixen l'article 5.q i l'annex 2.B, en aquest últim cas sempre que el Govern no hagi suprimit aquestes remissions reglamentàries en exercici de l'habilitació continguda a la disposició final primera.

Quarta. Entrada en vigor.

Aquesta Llei entra en vigor al cap de sis mesos després de la seva publicació al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

Annex 1. Activitats incloses en l'àmbit d'aplicació de la Llei

A. Enumeració de les activitats incloses en l'àmbit d'aplicació de la Llei

- **Instal·lacions ramaderes destinades a la cria intensiva**
- **Gestors de residus:**
 - Plantes de valorització de residus orgànics biodegradables (compostatge, digestió anaeròbia, assecatges, tractament fracció resta, etc.)
 - Plantes de tractament mecànic biològic
 - Dipòsits controlats (excepte residus inerts)
- **Indústria química**
- **Refineries de petroli i de gas**
- **Agroalimentària**
 - Aprofitament de subproductes d'origen animal (fabricació de farines, greixos, adobadors, etc.)
 - Escorxadors
 - Processament de la carn (inclou el cuinat industrial)
 - Destil·lació i refinatge de productes d'origen vegetal i animal
 - Torrat/processament de cafè o cacau
 - Cervesers
 - Fumat d'aliments
 - Forns industrials de pa, pastisseria i galeta
 - Assecatge de cereals.
- **Fàbriques de pasta de paper**
- **Infraestructures amb potencial incidència olfactiva no incloses a la Llei de prevenció i control ambiental de les activitats**
- **Altres**

Qualsevol altra activitat inclosa a l'annex I o II de la Llei de prevenció i control ambiental de les activitats i no prevista anteriorment que pugui generar olors.

B. Classificació de les activitats i infraestructures incloses en l'àmbit d'aplicació de la Llei

Grup A. Activitats classificades com annex I d'acord amb la llei de prevenció i control ambiental de les activitats

Grup B. Activitats classificades com annex II d'acord amb la llei de prevenció i control ambiental de les activitats

- **B.1: Activitats que resten dins l'àmbit competencial de la Generalitat**
- **B.2: Activitats que resten dins l'àmbit competencial de l'Ajuntament**

Grup C. Infraestructures amb potencial incidència per olors en zones sensibles

- Estacions depuradores d'aigües residuals i sistemes d'assecatge de fangs no inclosos en el règim d'intervenció administrativa de la llei de prevenció i control ambiental de les activitats.
- Estacions de bombament.
- Activitats d'extracció de petroli i gas no incloses en l'àmbit d'aplicació de la llei de prevenció i control ambiental de les activitats.
- Xarxes de transport i subministrament de productes químics, petroli i gas natural no incloses en l'àmbit d'aplicació de la llei de prevenció i control ambiental de les activitats (s'inclouen els molls de descàrrega).

ESBORRANY

Activitats incloses a l'Annex 1 de la Llei de qualitat odorífera (correspondència amb la els annexos de la llei de la prevenció i control ambiental de les activitats)					
		Activitats grup A			Activitats grup B
	Llei de la prevenció i control ambiental de les activitats	I.1	I.2	I.3	II
1	ENERGIA				
2	Refineries de petroli i de gas	✓			
5	INDÚSTRIA QUÍMICA	I.1	I.2	I.3	II
1	Instal·lacions químiques per a la fabricació de productes químics orgànics de base, en particular:				
a	Hidrocarburs simples (lineals o cíclics, saturats o insaturats, alifàtics o aromàtics)	✓			
b	Hidrocarburs oxigenats, com ara, alcohols, aldehids, cetones, àcids orgànics, èsters, acetats, èters, peròxids, resines epòxi	✓			
c	Hidrocarburs sulfurats	✓			
d	Hidrocarburs nitrogenats, en particular, amines, amides, compostos nitrosos, nítrics o nitrats, nitrils, cianats i isocianats	✓			

**Direcció General
de Qualitat Ambiental**

(versió febrer 2010)

e	Hidrocarburs fosforats	✓			
f	Hidrocarburs fosforats	✓			
g	Hidrocarburs fosforats	✓			
h	Hidrocarburs fosforats	✓			
i	Cautxús sintètics	✓			
j	Colorants i pigments	✓			
k	Tensioactius i agents de superfície	✓			
2	Instal·lacions químiques per a la fabricació de productes químics inorgànics de base com:				
a	Gasos i, en particular, l'amoníac, el clor o el clorur d'hidrogen, el fluor o el fluorur d'hidrogen, els òxids de carboni, els compostos de sofre, els òxids de nitrogen, l'hidrogen, el diòxid de sofre, el diclorur de carbonil	✓			
b	Àcids i, en particular, l'àcid cròmic, l'àcid fluorhídric, l'àcid fosfòric, l'àcid nítric, l'àcid clorhídric, l'àcid sulfúric, l'àcid sulfúric fumant, els àcids sulfurats	✓			
c	Bases i, en particular, l'hidròxid d'amoni, l'hidròxid potàssic, l'hidròxid sòdic	✓			
d	Sals com el clorur d'amoni, el clorat potàssic, el carbonat potàssic (potassa), el carbonat sòdic, els perborats, el nitrat d'argent.	✓			
e	No-metalls, òxids metàl·lics o altres compostos inorgànics com el carbur de calci, el silici, el carbur de silici	✓			
3	Instal·lacions químiques per a la fabricació de fertilitzants a base de fòsfor, de nitrogen o de potassi (fertilitzants simples o compostos)	✓			
4	Instal·lacions químiques per a la fabricació de productes farmacèutics i biocides	✓			
8	Producció de mescles bituminoses a base				✓(B.1)

**Direcció General
de Qualitat Ambiental**

(versió febrer 2010)

	d'asfalt, betum, quitrans i brees				
9	Producció de guarniments de fricció que utilitzen resines fenoplàstiques o aminoplàstiques, llevat dels que continguin amiant				✓(B.1)
10	Producció de coles i gelatines				✓(B.1)
11	Fabricació de pintures, tintes, laques, vernissos i revestiments similars				✓(B.1)
12	Fabricació de:				✓(B.1)
a	Sabons, detergents i altres productes de neteja i abrillantament				✓(B.1)
b	Perfums i productes de bellesa i higiene				✓(B.1)
14	Oxidació d'olis vegetals				✓(B.1)
15	Sulfitació i sulfatació d'olis				✓(B.1)
16	Extracció química sense refinar d'olis vegetals				✓(B.1)
6	INDÚSTRIA TÈXTIL, DE LA PELL I CUIRS	I.1	I.2	I.3	II
2	Instal·lacions per a l'adob (operacions prèvies, ribera, adob, post adob) amb una capacitat de tractament del producte acabat (t/d)	> 12✓			<= 12✓(B.1)
7	INDÚSTRIA ALIMENTÀRIA I DEL TABAC	I.1	I.2	I.3	II
1	Escorxadors amb una capacitat de producció de canals (t/d)	> 50✓			<= 50, > 2✓(B.1)
2	Tractament i transformació per a la fabricació de productes alimentaris a partir de:				
a	Matèria primera animal (que no sigui la llet), amb una capacitat d'elaboració de productes acabats (t/d)	> 75✓			<= 75, > 10✓((B.1))

**Direcció General
de Qualitat Ambiental**

(versió febrer 2010)

	b	Matèria primera vegetal, amb una capacitat d'elaboració de productes acabats (t/d) (valor mitjà trimestral)	> 300✓			<= 300, 5✓(B.1)
9		INDÚSTRIA DEL PAPER	I.1	I.2	I.3	II
1		Instal·lacions industrials destinades a la fabricació de pasta de paper a partir de fusta o d'altres matèries fibroses	✓			
10		GESTIÓ DE RESIDUS	I.1	I.2	I.3	II
1		Instal·lacions per a la valorització de residus perillosos, inclosa la gestió d'olis usats, o per a l'eliminació d'aquests residus en llocs diferents als dipòsits controlats, amb una capacitat (t/d)	> 10✓	<=10,eliminació✓		<= 10, valorització✓(B.1)
6		Dipòsits controlats de residus				
	a	Dipòsits controlats de residus amb exclusió dels dipòsits controlats de residus inerts	que rebin (t/d) > 10 ✓			<= 10 ✓(B.1)
			que tinguin una capacitat total (t) > 25.000✓			<= 25.000✓(B.1)
7		Instal·lacions per a la valorització de residus no perillosos amb una capacitat (t/a)		> 100.000✓		<= 100.000✓(B.1)
9		Instal·lacions de tractament de dejeccions ramaderes líquides (purins) amb una capacitat (t/a)				✓(B.1)
10		Instal·lacions de tractament mecànic biològic de RESTA (residus municipals no recollits)				✓(B.1)

**Direcció General
de Qualitat Ambiental**

(versió febrer 2010)

	selectivament) d'una capacitat (t/a)				
11	Instal·lacions de tractament biològic de residus d'alta fermentabilitat amb una capacitat (t/a)				✓(B.1)
11	ACTIVITATS AGROINDUSTRIALS I RAMADERES	I.1	I.2	I.3	II
1	Instal·lacions ramaderes destinades a la cria intensiva de:				
a	Aus de corral, entenent que es tracta de gallines ponedores o del nombre equivalent per a altres espècies d'aus amb un nombre d'emplaçaments	> 40.000✓			<=40.000, > 2.000✓ (B.2)
b	Porcs d'engreix (de més de 30 kg) amb un nombre de places	> 2.000✓			<= 2.000, > 200✓(B.2)
	Places de porc d'engreix (de més de 20kg)	> 2.500✓			<= 2.500, > 200✓(B.2)
c	Truges reproductores amb un nombre de places	> 750✓			<= 750, > 50✓(B.2)
c	Truges reproductores en cicle tancat	> 530✓			<= 530, > 50✓(B.2)
d	Vacum d'engreix amb un nombre de places		> 600 ✓		<= 600, > 50✓(B.2)
e	Vacum de llet amb un nombre de places		> 300✓		<= 300, > 50✓(B.2)
f	Oví i de cabrum amb un nombre de places		> 2.000✓		<= 2.000, > 500✓(B.2)
g	Equí amb un nombre de places				> 50✓(B.2)
h	Places de qualsevol altra espècie animal no especificades en qualsevol dels annexos d'aquesta Llei (UR), prenent com a base de referència el vacuum de llet (1 UR = 1 plaça de vacuum de llet)				> 50✓(B.2)
i	Places per a una o més d'una de les espècies			✓	

**Direcció General
de Qualitat Ambiental**

(versió febrer 2010)

		animals especificades en qualsevol dels annexos d'aquesta Llei, i/o places de la mateixa espècie d'aptituds diferents, la suma de les quals sigui superior a 500 unitats ramaderes procedimentals (URP), definides a partir de les equivalències de procediment entre instal·lacions previstes en la Directiva 96/61/CE, i prenent com a base de referència el vacum de llet (1 URP = 1 plaça de vacum de llet)				
	j	Places de bestiar porcí i/o boví, de diferents aptituds, tinguin o no places per a altres espècies animals, excepte si disposen de places d'aus de corral, la suma de les quals sigui (URP), definides a partir de les equivalències de procediment entre les instal·lacions previstes en la Directiva 96/61/CE, i prenent com a base de referència el vacum de llet (1 URP = 1 plaça de vacum de llet)				$\leq 500, > 33 \checkmark (B.2)$
	K	Places d'aus de corral i d'altres espècies animals, incloses porcí i/o boví, la suma de les quals sigui (URP), definides a partir de les equivalències de procediment entre instal·lacions previstes en la Directiva 96/61/CE, i prenent com a base de referència el vacum de llet (1 URP = 1 plaça de vacum de llet)				$\leq 500, > 25 \checkmark (B.2)$
	n	Pollastres amb un nombre de places		$> 55.000,$ $\leq 85.479 \checkmark$		
3		Instal·lacions per a l'eliminació i l'aprofitament de canals o restes d'animals, amb una capacitat de tractament (t/d)	$> 10 \checkmark$			$\leq 10,$ $> 1 \checkmark (B.2)$
4		Deshidratació artificial de farratges				$\checkmark (B.2)$
7		Assecatge de gra i altres matèries vegetals per				$> 500 \checkmark (B.2)$

Generalitat de Catalunya
Departament de Medi Ambient
i Habitatge

**Direcció General
de Qualitat Ambiental**

(versió febrer 2010)

	procediments artificials, amb una superfície (500 m2)				
--	---	--	--	--	--

ESBORRANY

Annex 2. Valors límit d'immissió d'olor i metodologia de determinació

A. Valors límit d'immissió d'olor determinats en zones sensibles

Activitat	Valor límit d'immissió (Percentil 98 de les mitjanes horàries al llarg d'un any)
Activitats de gestors de residus	3 uo _E / m ³
Aprofitament de subproductes d'origen animal	
Destil·lació de productes d'origen vegetal i animal	
Escorxadors	
Fabricació de pasta de paper	
Altres activitats assimilables	
Activitats ramaderes	5 uo _E / m ³
Processament de la carn	
Fumat d'aliments	
Aprofitament de subproductes origen vegetal	
Tractament de productes orgànics	
Indústria química	
Sistemes de tractament d'aigües residuals	
Altres activitats assimilables	
Instal·lacions de torrat/processament de cafè o cacau	7 uo _E / m ³
Forns de pa, pastisseries i galetes	
Cervesers	
Producció d'aromes i fragàncies	
Assecat de productes vegetals	
Altres activitats assimilables	

B. Metodologia per a determinar els valors d'immissió d'olor generats per una activitat o infraestructura

1. Obtenció dels valors d'emissió d'olor.

- a) Per a activitats o infraestructures existents, cal procedir a la seva mesura en les fonts emissores d'olor de l'activitat d'acord amb la norma UNE-EN-13725.
- b) Per a activitats o infraestructures noves, cal estimar els valors d'emissió d'olor mitjançant l'aplicació dels factors d'emissió que s'estableixin reglamentàriament.

2. Determinació dels valors d'immissió d'olor generats per l'activitat o infraestructura mitjançant l'aplicació, als valors d'emissió obtinguts d'acord amb l'anterior apartat 1, dels models matemàtics de simulació de dispersió d'olors que s'estableixin reglamentàriament.

3. En cas que, per les característiques especials del tipus d'instal·lació o de les emissions, resulti impossible aplicar la metodologia descrita en els apartats anteriors, es pot establir una metodologia alternativa als apartats 1 i 2 anteriors, prèvia aprovació per part de l'administració competent i d'acord amb els criteris establerts reglamentàriament.